Ч. 137. Середа 28 червня (11 липня) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Торговельний спір з Сербією.

В австрийскій делеґациї заявив п. міністер заграничних справ, що торговельні відносини з Сербією укладають ся некорисно. Імовірно в найблизшій будучности прийде ся замкнути границю і розпочати цлову війну. Розійшла ся навіть поголоска, що угорске правительство вже в четвер велїло здержати сербскі довози, що викликало в Білгородї переполох, бо числено там на те, що Угорщина буде іти против Австриї, а в наслідок того і она не буде могла виступити в обороні своїх економічних інтересів. Словом в Білгородї хотіли використати австро-угорске непорозуміне; здаєть ся, що намірювано навіть поробити Угорщині якісь довірочні обіцянки. На всякий случай, всї способи не удали ся і кождого дня може прийти до цлової війни, коли білгородске правительство в послїдній хвили не примінить ся до справедливих австро-угорских жадань. — В четвер зібрала ся у Відни спільна конференция, котра рішить в справі замкненя границї.

Історія спору слїдуюча: Сербія заключила з Болгарією тайний договор, що зносить між тими державами цлову границю, рівночасно ж вела переговори з Австро-Угорщиною о торговельний договор. Позаяк Болгария не має такого договору з нашою державою, тому по заведеню цлової спільности з Сербією користала би з всїх полекш, які Сербія виторгувала би для себе в договорі з Австро-Угорщиною. В історії торговельних відносин між державами було то щось безпримірного. В місяци лютім довідали ся о тім у Відни і сейчас здержали переговори з Сербією о торговельний договор, жадаючи зірваня тайного договору з Болгарією і предложеня Відневи змісту торговельного договору, який Сербія заключить з Болгарією. Позаяк в Білгородї не згодили ся на то, то сейчас замкнено границю для сербских довозів. Рівночасно вийшло на яву, що сербска войсковість відкинула без ніякої причини найдешевшу оферту фабрики армат Шкоди в Чехії, а поручила приняти дорожшу оферту фабрики французкої. В Австриї добачено в тім доказ неприхильности і зажадано справедливого узгляднення австрийского промислу. Чи Австрия мала право виступити з таким жаданем? Чи не було то напором великої держави на малу? Нї. Австрия спроваджує до себе сербскі рільничі продукти і єсть головною кредиторкою сербскої держави, а з своєї сторони продає їй дуже мало, значить на торговельних зносинах з нею тратить зі шкодою власного рільництва, а виключно длятого, аби її мати на своїй стороні в полїтичних справах на Балканї. Але замість тої помочи зазнає безнастанних перешкод і мусить бороти ся з підступами. А навіть в торговельних відносинах Сербія почала шкодити Австриї, підпираючи німецкий промисл. І так наприклад минувшого року вивезла Сербія до Австриї збіжа за 13,200.000 корон, худоби за 36,300.000 корон, овочів за 9,300.000 корон, мяса за 3,400.000 корон, а крім того богато дерева, сирих шкір, яєць, повила і т. ин. — разом продала своїх товарів за 79 міліонів корон. Натомість купила в Австриї цукру за 3,200.000 корон, мясних консервів за 1,300.000, за тількож вугля, бавовняних виробів за 2,800.000 корон, виправлених шкір за 1,800.000 і заліза за 3,400.000 корон — разом за 17,900.000 корон.

В наслідок замкненя цлової границї в марті Сербія згодила ся зірвати тайний договор з Болгарією, приймила всї австро-угорскі услівя і тодї відновлено торговельні зносини. Настала цлова провізория, а рівночасно відновлено переговори о торговельний договор. Але з вини сербского правительства ішли они як з каменя, а рівночасно Сербія зволїкала з замовленями армат у Шкоди і робила трудности австрийским довозам заострюванем цлових приписів. Вскорі довідано ся у Відни, що сербске правительство вислало довірочну комісию для

---

11)

Мачоха.

(З німецкого — Ф. Свензон).

(Конець).

— Тато все говорив, що курене побуджує его до думаня. Коли нераз приходилось єму тяжко над чимсь подумати, то я подавала єму мою люльку і він скоро курив, так що в короткім часї майже закривала его хмара диму і ледве можна було віддихати. Але тодї міг він лекше працювати. Гадки приходили і то, чого глядав, само з себе находило ся.

— Так, циґаро часом дуже добра річ. Ти нїколи не курила?

— Нї, я лише закурювала татови люльку і того не могла стерпіти.

Она читала дальше книжку.

Нараз Фальк поклав свою руку на книжку і спитав дивно розсїяним голосом:

— Ґільдо, чи ми не добрі приятелї?

Она поглянула на него зачудована і не причувала его страху, его неспокійних гадок.

— Богу дякувати — відповіла ніжно, глядячи на него зворушена — я чую ся тут весела і щаслива.

А однако єму видавало ся, немов би они могли стати ще щасливійшими, о много щасливійшими. Він нахилив ся до неї; она задрожала. Поклав руку на її плече і хотів її поцїлувати; але она в тій хвили подала ся назад усьміхаючи ся.

— Стій, друже! Хто бачив, аби приятель і приятелька цїлували ся? Для приязни досить теплого стисненя руки.

— Стара пословиця каже, що женщина і мужчина не повинні нїколи заключати з собою правдивої приязни.

— То глупа пословиця. Ми обоє даємо найлїпший доказ, що так не є.

— Але ти забуваєш, що ми обоє подруги.

— То правда, але такі, що побрали ся, аби заключити з собою союз правний а не любовний. Що ми пізнїйше стали такими добрими приятелями, то лиш щасливий случай, за який мусимо дякувати Богу; могло дуже легко стати ся противно — а що тодї?

Він наляканий аж затремтів. Знов пригадав собі на слова професорової. Але Ґільда взяла знов книжку в руку і читала:

„Він увійшов до комнати в повнім мундурі, який носив лише в незвичайних нагодах. В его очах видко було якийсь торжественний настрій, що заволодів цїлим его єством. Поволи, але певним кроком наблизив ся до Амалії і сказав лагідним, дзвінким голосом: „Амаліє, люблю тебе! Час сильний, але любов всемогуча. Хочете стати моєю женою і матерю моїх дітий?“

Ґільда замовкла, не могла дальше читати. Бо ті слова були думкою її душі, її власним житєм. Була лише одна ріжниця. Ті в тій повісти не були подружені, як она і Фальк. По нїй перейшов мороз. Не могла нї думати нї говорити.

— Як сьмішно і несмачно одягати ся в мундур, аби осьвідчити ся — відозвав ся Фальк глумливо. Він попав нагле в гнїв.

Слова Фалька вразили Ґільду.

— Так гадаєш? — озвала ся тепло. — Я его дуже добре розумію. Він був в торжественнім настрою і тому вибрав одяг від сьвята.

— Як дивно то звучить, коли ти говориш про его настрій, ти, що нїколи не любила!

Его очи глядїли на неї остро, немов би хотіли побачити аж дно її серця.

— Правда, ти нїколи не любила, ти знаєш любов лише з назви, а що найбільше з повістий.

— Я нїколи не любила? — спитала зачудована, але в тій хвили пізнала, що зрадила ся. Як радо була би віддала кілька літ свого житя, аби лише можна було взяти назад то питане. Але раз випущену стрілу не здержить ніяка рука.

Фальк був надто розворушений. Він не бачив блеску її очий, не чув звуку її голосу. Его очи були замрачені як і его розум. Лише питане: „Я нїколи не любила?“ вбило ся в его память. Не було сумніву, що він був побитий. Поволи підняв ся і з трудом опер ся обома руками о стіл.

— Ти любила? Отже ти обманювала мене тодї, коли приймала моє назвище.

Ґільда сидїла спокійно.

— Я тебе не обманювала — відповіла поважно. — Ти мене о те не питав.

— Коли я того не зробив, то було твоїм обовязком сказати менї о тім. Я поступав отверто і чесно супротив тебе, не укривав нїчого. Твоє мовчанє було обманьством.

розсліджения, які будуть услівя вивозу сербских продуктів рільничих дорогою морскою через Дунай до Анґлії і Німеччини, а иньших продуктів до Швайцариї. По досить довгій подорожи комисия вернула з вістию, що всьо дасть ся дуже добре вивозити на захід з виїмком овочів. Сербске правительство стало тепер зволїкати з заключенєм торговельного договору з Австро-Угорщиною. Видко постановило нічим не вязати ся, користати з торговельної провізориї, а тимчасом витворити собі нові дороги вивозові, а відтак нагле цілком зірвати з Австриєю, а вернути до цлової спільности з Болгариєю, до відносин, котрі вже під взглядом політчним сильно вплинуть на балканьскі справи.

Отже з Відня вислано до Білгорода письмо, котре було послїдною пригадкою. Зажадано в тім письмі цлових улекшень для 71 продуктів австро-угорского вивозу на цілий час торговельної провізориї і письменного зобовязаня, що перед заключенєм торговельного договору Сербія не поробить за границею замовлень з поминенєм австро-угорского промислу. Ішло тут о те, аби армати були замовлені в фабриці, котра подала найвигіднійшу оферту, отже імовірно в фабриці Шкоди.

Сербске правительство не відповіло на письмо, але єго часописи почали доказувати, що австро-угорскі жаданя обиджують повагу независимої держави, якою єсть Сербія. Як ми згадували, в Білгороді числено на непорозуміне між Австриєю а Угорщиною, надіяли ся, що они зроблять неможливим довершене погроз в австрийскім письмі. Тимчасом надії сербскі на Угорщину завели, бо у Відни укладаючи письмо і вичисляючи в нїй товари, котрим Сербія мусить признати тарифові полекши, уміщено богато товарів, що суть угорским вивозом. Отже Угорщина помимо незгоди з Австриєю, приладила ся вже до замкненения сербскої границї.

Положене отже таке, що коли Сербія хоче винайти собі инші ринки збуту, то нехай то робить власним коштом, а не з доходів, які їй дає торговельна провізория з австро-угорскою монархією. Або згодить ся на поставлені їй услівя, або сейчас буде мати цлову війну. Сими днями то рішить ся.

Вісти політичні.

Новий ішпаньский кабінет. — Борба на турецко-перскій граници. — З Росиї.

Новий ішпаньский кабінет уконституовав ся в слідуючім складі: Президия і міністерство війни Льопез Домінґуез, справи заграничні Ґулльон; справи внутрішні Бернабе Давіле; скарб Новарто Ревертер, роботи публичні Ґарчія Прієто, маринарка Альварадо, просьвіта Амаліо Джімечо, судівництво Романонес.

На перскій граници прийшло перед кількома днями поміж Турками а Перзами до кровавої розправи. По обох сторонах суть убиті і ранені. По стороні турецкій бороло ся 300 вояків і 700 Арабів. Турецке правительство вислало на місце комісию.

На засїданю росийскої думи проф. Щепкин доказував, що білостоцка полиция сама брала участь в погромі і зареквірувала войско. Официяльний опис різні неправдивий, бо походить від войскових шефів і від полиції. Причини погрому треба шукати в тім, що півурядово зве ся жидів анархістами, а змаганя самооборони, з орґанізованої жидами революциєю. Дума повинна утворити міліцию в цїли недопущеня до погромів і ухвалити, закон, позволяючий воякам відмовити послуху нелеґальним розказам старшини. Коли дума окаже ся безсильною, то вмішають ся европейскі держави не лиш зі взглядів гуманітарних, але і фінансових. Опісля приступила дума до нарад над внесенєм міністра фінансів о ухвалене 50 міліонів рублів для голодуючої людности. Справоздавець буджетової комісиї пропонує ухвалити на сю цїль лише 15 міліонів. Палата приняла внесене справоздавця.

Berliner Tagebl. доносить, що, як сам міністер фінансів Коковцев заявив, стан росийских фінансів єсть дуже лихий. Мимо позичок дефіцит виносить 130 міліонів рублів. Видатки на японьску війну обчислено о 200 міліонів за низько. Затягнене позички за границею неможливе, бо росийскі папери стоять низше, ніж арґентиньскі. Так само неможливе затягнене внутрішної позички. — „Реч“ доносить з Одеси, що серед одеского ґарнізону кружить відозва, підписана 4 полками стрільців, а містяча проґраму ґрупи працї в думі з зазивом до армії, щоби попирала нарід і єго представителів в думі. — В Рибіньску біржа дуже занепокоєна вістями про підпалюванє кораблів зі збіжем, що їдуть Волгою. — У воронежскій ґубернії хлопи прогнали вислані против них войска. В Можайску відбула ся правдива битва. Товпа устроїла барикади, котрі войско з баґнетами в руках мусїло добувати. — До Варшави доносять з Вильна, що там відбула ся під проводом ґенерал-ґубернатора нарада в справі введеня місцевих язиків до початкових шкіл. Ухвалено резолюцию домагаючу ся, щоби в місцевостях, заселених Литовцями іменувати учителів Литовців. В місцевостях з мішаною людностию мають бути Литовці іменовані помічними силами. — В послїдних часах — як доносять до Копенгаґи — указали ся на фіньских водах підозрілі кораблї. В місци, де мав задержати ся царский яхт, найдено міни. У звязи з сею вістию стоїть занехане подорожи царя на фіньске море.

Новинки.

Львів, дня 10-го липня 1906.

— **Відзначеня.** Є. В. Цісар надав приділеному до служби в міністерстві судівництва радникови суду краевого Ізидорови Децикевичеви, рицарский хрест ордера Франц Йосифа.

— **З львівского університету.** Деканом богословского виділу на львівскім університеті вибрано о. дра Альойзия Юґана, правничого виділу дра Ерн. Тіля, лікарского дра Володисл. Шимоновича, а фільософічного дра Мар. Смолюховского.

— **Здержане зелїзничого руху.** Дирекция зелїзниць державних у Львові доносить, що з причини повени здержано загальний рух на льокальній зелїзници Переворск-Бахір-Динів імовірно на один тиждень.

— **Дрібні вісти.** До поміщеня державної прокураториї у Львові вдерли ся оногди злодії і украли 500 корон в золоті, власність прокуратора п. Барта. — В Сокали відбуде ся дня 12-го с. м. концерт тов. „Академичний хор Бандурист“. Початок о годині 8-ій вечером. — В Любіни коло Львова помер вчера звістний львівский купець Кароль Балабан в 68-ім році житя.

— **По першім іспиті.** Відповідно до попередних оголошень відбув ся дня 4 с. м. вступний іспит до приватної руської гімназиї СС. Василиянок у Львові. До того іспиту приступило 15 учениць і всї зложили его в добрим успіхом. Хто ще з П. Т. родимців рефлектував би на ту гімназию, то подаю сим до відома, що устні або письменні зголошення дітий до нового вступного іспиту до приготовляючої і першої кляси, що відбуде ся 3 вересня с. р., приймає Настоятельство монастиря СС. Василиянок у Львові ул. Зиблікевича ч. 24 до 1 вересня. — *О. Спиридон Кархут.*

— **Катастрофа на зелїзници.** З Сосьвівця, в Королївстві польскім доносять: На зелїзници Надвисляньскій коло стациї Собків наїхав войсковий поїзд на поїзд товаровий від сторони Кельць. О скілько доси звістно, погибли три особи з зелїзничої служби, пять вояків, а 16 осіб єсть ранених.

— **Руский театр в Тернополи** виставить нині, 10 с. м. перший раз „Гальку“, оперу в 4 діях Ст. Монюшка, при співучасти музики войскової. Початок о $7\frac{1}{2}$ вечером. — Вистава „Гальки“ буде в середу 11 с. м. в Збаражи також при участи войскової музики.

Она поглянула на него так тепло і з любовію своїми глубокими, невинними очима, що він мимохіть вхопив ся за чоло, немов би хотів розігнати мраку, яка закривала перед ним правду. Як він єї любив, почув аж в сїй хвили.

— Твій суд дуже острий — відповіла Гільда придавленим голосом. — Але не несправедливий. Вір менї, коли кажу, що лише любов, виключно лиш моя любов спонукала приймити твоє предложенє.

Она встала зворушена, поклала свою руку на єго рамя і нїжно поглянула єму в очи.

— Чиж ти не можеш зрозуміти, що честна женщина не дасть своєї руки мужчинї, коли сама нїколи не відчувала любови? Я вийшла за тебе, бо моя любов була безнадійна.

Фальк глубоко відотхнув.

— Отже він помер?

— Він жонатий.

— А як-же ти могла полюбити жонатого чоловіка? Того був би я по тобі не сподївав ся.

— Коли я єго полюбила, він не був ще жонатий.

— Але правдива женщина зуміє полюбити мужчину, котрий єї не любить.

— То ти не розумієш, що єсть „правдива женщина“. То мусить бути бідне, дуже бідне серце, котре, аби полюбити, мусить бути люблене. Ти робиш надто велику ріжницю між мужчиною а женщиною, коли думаєш, що лише мужчина має право перший полюбити. Або приписуєш нам надто велику силу, коли гадаєш, що искра любови лежить лише в нашім серци і що лише ми можемо викликувати любов. Не дивись ся на мене так сумно, друже. Повір менї, не маєш причини гнївати ся, аби боячи ся. Твоє імя і твоя честь безпечні в моїх руках, як моя любов незмінена в моім серци.

— Отже ти єго ще любиш? — спитав він зворушений і вхопив єї руку. Держав єї так сильно, немов би нїколи не хотів єї пустити. Она не відповідала, але позволила держати ся за руку. Єго очи глядали єї погляду, але дармо; чорні вії закривали єго, аби не зрадив єї серце.

Він пустив єї руку і задуманий вийшов з комнати. Здавало ся, немов би сонце розяснило єго хороші мужескі черти. А Гільда приступила до вікна, зложила руки і притиснула сильно своє горяче чоло до шиби. Так стояла хвилю. Сама не знала як довго.

Двері отворили ся тихо, так як на сьвятий вечер. — Она не чула, не бачила також високого, хорошого мужчини, котрий наближав ся до неї тихо в повнім мундурі, аж вкінци єго дзвінкий голос збудив єї з задуми:

— Гільдо, люблю тебе, не горячим жаром молодечої любови, так любимо ся лиш раз в житю, але люблю тебе з внутрішною і вірною щиростию мужчини. Нині рік просив я о твою руку. Тепер приходжу і прошу о твою любов.

В борбі була сильна — в щастю нагле ослабла. Єї голова поникла, аж вкінци закрила заплакане лице руками.

А він обіймив єї і заглянув ніжно в єї очи.

— Час сильний, любов сильнїйша — шепнув тихо, пригортаючи єї до себе.

— **Читальня „Просьвіти" в Бережанах** уладжує дня 12 с. м. аматорску виставу драми Ів. Франка: „Камяна душа" і комедиї Карпенка-Карого: „Наперед повмирали...." в салї „Надії". Початок о год. 8. Весь дохід призначений на будову бурси ім. М. Шашкевича.

— **Кінний трамвай.** Дня 7 с. м. відбуло ся в присутности нотаря заключене договору дотично купна кінного трамваю у Львові межи громадою міста Львова і фірмою „Societa Triestina Tramvay". Перехід підприємства під заряд громади послїдув по видапю концесиї на імя громади. Підприємство веде ся на рахунок громади міста Львова від 1 сїчня с. р.

— **Намірене убийство.** З Ряшева пишуть: Дня 25 червня поїзд особовий, що приходить до стациї Тищина о годині 3-ій мін. 40 по полудни, спізнив ся о пів години. Причина спізненя була слїдуюча: Поміж Сендзишевом а Тициною їхало в однім переділї вагона II. кляси двох подорожних, з котрих один спав, а другий кипув ся на него з ножем і тяжко его поранив, а відтак хотів раненого викинути вікном до переливаючої ріки. Позаяк жертва нападу якось ще боронила ся і злочинцеви не удало ся викинути єї, то вискочив сам з поїзду і почав утїкати в поле. Зловлений зелїзничою службою, добув ножа і покалїчив ним будника. Обох відставлено до Ряшева тим самим поїздом, одного до вязниці, другого до шпиталя.

— **Іспит зрілости в руській ґімназиї в Перемишли** відбув ся сего року в днях 25. червня до 6. липня під проводом делеґата кр. ради шк., проф. університету д-ра К. Студиньского. До іспиту приступило 59 учеників, з того 53 публичних учеників і 6 екстерністів. З публичних учеників зложило 4 з відзначенем, 46 з добрим успіхом а 3 має поправити іспит по феріях з одного предмету. З шести екстерністів зложило іспит 3, двох отримало поправку з одного предмету, оден репробований. Зложили іспит і відзначенем: Блюй Петро, Лещій Юліян, Зубрицкий Володимир, Шайдицкий Мариян; з добрим успіхом: Булик Микита, Весоловский Омелян, Винницкий Володимир, Возняк Евген, Войтович Стефан, Волосяньский Арсен, Гладилович Богдан, Глубоцкий Петро, Гончак Михайло, Горняткевич Іван, Горчицкий Василь, Гривнак Стефан, Ґлембоцкий Лев, Ґут Алексей, Добряньский Лев, Жук Михайло, Зятик Осип, Качмар Іван, Кашубиньский Іван, Козій Кость, Колтунюк Мирон, Кондрат Осип, Кончило Володимир, Коссак Стефан, Крупа Роман, Малиновский Олександер, Малицкий Осип, Мащак Іван, Пасічиньский Нестор Орест, Пасїчиньский Ярослав, Пилипівский Теодор, Сенишин Володимир, Сенишин Іван, Станько Іван, Стахняк Петро, Саноцкий Роман, Ткачук Ілия, Фільц Михайло, Хома Николай, Хробак Николай, Цяпка Іван, Чайковский Богдан, Шарко Любомир, Шляф Ісаак, Шопа Роман, Юс Роман; екстерністи: Дмитерко Михайло, Величковский Николай, Стафиняк Лев.

— **Статистика пива.** Після статистичних обчислень пивоварского орґану „Gambrinus" виварено в минулім роцї у всіх 35.515 броварнях сьвіта 275,195.464 гект. пива і заплачено від сего 1.123,773.489 К податку. Із того було в Австро-Угорщині в 1905 р. 1.381 броварень себто о 37 менше, як року попередного. Продукция пива обнизила ся також о 686.403 гектолїтрів, спавши із 21,305.472 гектолїтрів на 20,609.069. До сего довели краєві оплати від пива, які позаводжувано по всїх краях задля ратованя краєвих фінансів. Із сеї загальної скількости пива, випродукованого в нашій державі, припадає 19,041.053 hl. на Австрию, 1,501.411 hl. на Угорщину, а 76.605 на Боснію й Герцеґовину. Податок від пива виносив в 1905 р. в Австриї 72,931.029 К (супротив 75,334.917 К із року попередного), в Угорщині 6,290.906 К (супроти 6,247.898 К), а в Боснії і Герцеґовині 333.921 К (супроти 351.714 К). В той сам час (р. 1905) було у Німеччині 17.932 броварень, які випродукували 69,920.533 hl. і то о 1,277.793 hl. більше, чим року попередного. Від сеї скількости заплачено 110,348.013 К податку виробного. Для заспокоєня цікавости „пиворізів" згадаємо вкінци, що в 1905 р. виробила дрегерівска броварня 960.509 hl. (із того 460.625 в Швехатї), а пільзненьска 805.650, тількиж броварня дрегерівска є власностию одного німецкого дуки, а пільзненьска належить до ческої акцийної спілки.

† **Померла** Ірена Кочержуківна, дочка о. Івана, пароха в Горожанцї, учениця V-ої кляси в інститутї СС. Василиянок в Яворові, дня 30-го червня, в 12-ім роцї житя.

Телеґрами.

Відень 10 липня. В комісиї для виборчої реформи розпочали Італїянцї обструкцию і домагають ся побільшеня числа італїяньских мандатів о два.

Відень 10 липня. Всенїмцї поставлять нинї в палатї нагляче внесенє о приспішене переговорів з Угорщиною в дусї забезпеченя Австриї сатостійности і аби супротив заведеня на Угорщинї власної тарифи цлової не уживано тих доходів на спільні видатки, але аби їх розділювано у відповіднім відношеню між Австрию і Угорщину.

Будапешт 10 липня. На вчерашнім засїданю угорскої квотової депутациї президент Сель здав справу з переговорів австрийского і угорского субкомітету. Оба субкомітети обставали при своїм становищи і прийшло до порозуміня. Депутация приймила справоздане до відомости і ухвалила узнати свою задачу окінченою.

Прага 10 липня. Виконуючий комітет молодоческого сторонництва заявив, що вступленє до кабінету дра Пацака і Форшта не обовязує молодочехів до нічого. Мінїстер Пацак зложив свій мандат до ради державної і сойму до розпорядимости комітету, котрий однако резиґнациї не приймив, а то з огляду на жаданє виборців, аби Пацак задержав і на дальше свої мандати.

Петербург 10 липня. Прокуратор державний зарядив вступне слїдство против посла Аладїна з причини збунтованя преображеньского полку ґвардиї.

Петербург 10 липня. З причини наміреної зміни кабінету візвано телеграфічно ґр. Віттого до повороту з заграниці.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує: Розписано оферти на доставу зелїза, бляхи, стали пружинової, ріжних виробів з зелїза для варстатів, цьвяхів до значеня порогів, лопат ріжного рода і приладів до консервациї зелїзниці. — Близші условя і формулярі оферт можна одержати в ц. к. Дирекциї. — Речинець до вношеня оферт кінчить ся 20 липня с. р.

НАДІСЛАНЕ.

Як плекати і доглядати садовину

коли хоче ся мати з неї дохід.

Підручник для властителїв садів, селян, міщан і учителїв. З 21 рисунками в текстї.

Написав **Василь Породко.**

Цїна 50 сотиків.

Можна купити в книгарнях: Тов. ім. Шевченка, Ставропиґійскій і у автора в Коломиї ул. Коперника ч. 24.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР“

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові.

Ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

Платить **4%** **від вкладок**; приймає і виплачує вкладки кождого дня, крім неділь і сьвят.

Удїляє позички на 6% на гіпотеку або за порукою; дає більші позички парцелянтам на купно землї; сплату гіпотечних позичок розкладає до 15 лїт; при 30 ратах піврічних виносить рата на капітал і процент разом 5 кор. від 100 кор.

Позички можуть дістати тілько члени; яко член може приступити тілько член Товариства обезпечень „Днїстер“.

Дивіденда від удїлів членьских виносить все 6%.

Вкладки можуть вкладати також нечлени.

Стан фондів Тов. кредит. „Днїстер“ в днем 31-го грудня 1905:

Вкладки	**2,072.928 К**	**Фонд резервовий**	**30.288 К**
Позички удїлені	**2,042.615 К**		
Удїли членьскі	**162.127 К**	**Цінні папери і льокациї**	**257.963 К**

З чистих зисків удїлив „Днїстер“ на церкви, бурси і инші добродїйні цїли вже над 40.000 кор.

Інсерати

приймає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

БІЛЕТИ ЇЗДИ

на всі зелізниці

Аґенция зелізниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).